

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr.Szilvási Ágnes ügyvéd által képviselt I.r., Egyesület II.r. felperesnek a dr.Regős Ákos jogtanácsos által képviselt (Budapest, Teréz krt. 38.) - mint a Közlekedési Főfelügyelet jogutóda - alperes ellen közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében - amely perbe az alperes pernyertességének előmozdítása érdekében a dr.Epresi Zoltán ügyvéd által képviselt Magyar Közút Állami Közútkezelő Fejlesztő Műszaki és Információs Kht. Hajdú-Bihar Megyei Területi Igazgatósága (Debrecen, Barna u. 15.) I.r., a dr.Tamásiné dr.Jakab Mária jogtanácsos által képviselt Zrt. - névváltozás előtt - (Budapest, Lajos u. 80.) II.r. beavatkozó beavatkozott - a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 2007. február 20. napján meghozott 7.K.30.599/2006/7. számú jogerős ítélete ellen a felperes részéről 9. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott helyen és napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t

A Legfelsőbb Bíróság a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 7.K.30.599/2006/7. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felpereseket, hogy egyetemlegesen fizessenek meg 15 nap alatt az alperesnek, valamint az I.r. és II.r. alperesi beavatkozóknak egyenként 20.000-20.000 (húszezer-húszezer) forint felülvizsgálati eljárási perköltséget.

Kötelezi továbbá az I.r. felperest, hogy fizessen meg a Magyar Államnak - felhívásra - 26.000 (huszonhatezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú közlekedési hatóság határozatában az I.r. beavatkozó részére feltételekkel engedélyezte a 4. számú főút Debrecen elkerülő - a 35. számú főút és a hajdúhadházi visszatérő ág közötti - szakaszának építését.

Fellebbezés folytán az alperes a 2006. február 14. napján meghozott 140/2/2006. számú határozatával helybenhagyta az elsőfokú közigazgatási határozatot. Határozata indokolásában rögzítette, hogy az elsőfokú hatóság a környezetvédelemre vonatkozó előírásokat a Tiszántúli Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség szakhatósági állásfoglalásként adott, de a 15/2000.(XI.16.) KöViM rendelet (a továbbiakban: R.) módosításáról szóló 99/2004.(VII.24.) GKM rendelet 8. § /2/ bekezdésének b/ pontja alapján szakvéleménynek tekintett nyilatkozata alapján írta elő. Az útépitési terv készítésénél figyelembe vett környezetvédelmi engedély jogerős és végrehajtható, azt a környezetvédelmi hatóság az engedélyes kérésének hiányában nem módosítja, nem vonja vissza. A tervezett nyomvonalnak a községtől 900 m-re történő áthelyezésére jelen eljárásban nincs lehetőség, a környezetvédelmi engedély erre a változatra vonatkozik, ennek megfelelően készítették el az útépitési tervet és erre kértek engedélyt.

A felperesek keresetükben kérték a közigazgatási határozatok hatályon kívül helyezését.

A megyei bíróság ítéletével a felperesek keresetét elutasította. Ítéletének indokolásában megállapította, hogy az I.r. felperes a Pp. 327. § /1/ bekezdésének b/ pontja értelmében, figyelemmel a 332/A. § b/ pontjára is, perindításra jogosult félnek tekintendő. A II.r. felperest azonban az ügyfél jogállása az 1995. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Kvt.) 98. §-ának /1/ bekezdése szerint nem illeti meg, mert a felülvizsgálni kért határozat nem környezetvédelmi, hanem építési engedélyezési eljárásban született. Az R. 5/A. § /1/ és /2/ bekezdései szerint a környezetvédelmi engedélyhez kötött utak építése esetén a környezetvédelmi hatóságot nem szakhatóságként kell az eljárásba bevonni. A perbeli út építése környezetvédelmi engedély beszerzéséhez kötött útépités, amelyben a környezetvédelmi hatóság önálló eljárást folytat le és a Kvt. 72. §-ának /3/ bekezdése értelmében az előzetes környezeti tanulmány, vagy a részletes környezeti hatástanulmány alapján kiadott környezetvédelmi engedély az államigazgatási ügy érdemében hozott döntésnek minősült, és mint ilyen önálló jogorvoslattal támadható. Megállapította a megyei bíróság, hogy a környezetvédelmi engedéllyel kapcsolatosan jogorvoslattal senki nem élt, az fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett.

A jogerős ítélet ellen a felperesek nyújtottak be felülvizsgálati kérelmet, amelyben kérték annak hatályon kívül helyezését és kereseti kérelmüknek megfelelő ítélet meghozatalát. Álláspontjuk szerint a megyei bíróság nem tett eleget a tényállás teljes körű felderítésére vonatkozó kötelezettségének, illetve a tényállásból megalapozatlan, jogszabálysértő következtetéseket vont le. Az engedélyezéskor fennálló körülmények lényeges megváltozása miatt kezdeményezték az 1999. évben készült hatásvizsgálat alapján

kiadott környezetvédelmi engedély visszavonását, a hatóság azonban az engedély visszavonását megtagadta. Ezt követően tovább folyt az egyeztető tárgyalások az érintettek között, valószínűleg az engedélyes kérelmének hiánya miatt a környezetvédelmi engedély módosítása elmaradt. A megyei bíróság a tényállás megállapításánál az előbbieket figyelmen kívül hagyta. Álláspontjuk szerint a környezetvédelmi engedélyt az akkor hatályos szabályozás szerint vissza kellett volna vonni, mert a fennálló tények és körülmények jelentősen megváltoztak, polgármesterének a lakosság képviselőjeként szabott feltételei nem valósultak meg és a környezetvédelmi engedélyben megszabott három év eltelt 2004. augusztusában. Figyelmen kívül hagyta a megyei bíróság az Európai Unió tagsággal járó kötelezettségvállalásokat is. A csatlakozást követően indult eljárásokban a már uniós követelményeknek is megfelelő jogszabályokat kell alkalmazni, ez vonatkozik a környezetvédelmi engedélyre is. Hivatkoztak a felperesek a 46/1997.(XII.29.) KTM rendelet 17. és 18. §-aira is. Ezek alapján kötelező melléklet a külön jogszabályoknak megfelelő környezetvédelmi engedély, amelyet a Kvt. 72. §-a alapján 2006-ban vissza kellett volna vonnia a hatóságnak. Végül hivatkoztak a felperesek a Fővárosi Ítéltábla 2.Kpkf.50.108/2003/2. számú jogerős végzésére, amely szerint a környezetvédelmi hatóság H-408/12/2002. számú határozata nem más, mint az építési engedélyezési eljáráshoz kapcsolódó szakhatósági állásfoglalás és az csak az érdemi döntéssel, azaz a jelen per tárgyát képező engedéllyel együtt támadható. Kérelmet terjesztettek elő az Európai Unió környezetvédelmi jogszabályok értelmezése iránti döntéshozatali eljárás megindítására is.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte. Előadta, hogy sem a közlekedési hatóság, sem a bírósági eljárás tárgya nem terjed ki a környezetvédelmi kérdések vizsgálatára.

A beavatkozók ellenkérelmükben ugyancsak a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérték.

A felülvizsgálati kérelmet a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 274. §-ának /1/ bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

A Kvt. 72. §-ának /3/ bekezdése értelmében az előzetes környezeti tanulmány, vagy a részletes környezeti hatástanulmány alapján kiadott környezetvédelmi engedély az államigazgatási ügy érdemében hozott döntésnek minősül.

Helyesen állapította meg a megyei bíróság ítélete indokolásában, hogy a jelen perben felülvizsgált ügy nem környezetvédelmi, hanem

útépítési hatósági ügy, illetve a környezetvédelmi hatóság a perben felülvizsgált hatósági eljárásban nem szakhatóságként járt el. Az alperesi építésügyi hatóságok eljárásában a környezetvédelmi hatóság szakhatósági állásfoglalását szakvéleménynek kellett tekinteni a határozatok meghozatalakor hatályban lévő R. 5/A. §-ának /1/ bekezdése, illetve 8. § /2/ bekezdésének b/ pontja alkalmazásában.

A Legfelsőbb Bíróság az ügy érdemében megállapította, hogy a felperesek felülvizsgálati kérelmükben lényegében az alperesi építésügyi hatóságok döntésénél ugyancsak figyelembe vett 819/67/2001. számú környezetvédelmi engedélyt támadták. Amint azt a megyei bíróság is helyesen állapította meg ítélete indokolásában, a környezetvédelmi hatóság a Kvt. 72. §-ának /3/ bekezdése értelmében önálló környezetvédelmi engedélyezési eljárást folytatott le, amelyben hozott határozata érdemi döntés, ellene fellebbezésnek, jogorvoslatnak volt helye. Ebből következően a környezetvédelmi engedély-határozat felülvizsgálata nem tárgya jelen közigazgatási pernek. A környezetvédelmi engedély ellen az iratokból megállapíthatóan fellebbezést az erre jogosultak nem nyújtottak be, így az jogerőre emelkedett. Erre figyelemmel a környezetvédelmi jogszabályokkal kapcsolatos előzetes döntéshozatali eljárás feltételei jelen perben nem állnak fenn.

Mindezek alapján a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. §-ának /3/ bekezdése alkalmazásával hatályában fenntartotta.

A pervesztes felpereseket a Pp. 78. §-ának /1/ bekezdése és 82. §-ának /1/ bekezdése alapján kötelezte a Legfelsőbb Bíróság az alperes és a beavatkozók felülvizsgálati eljárási perköltségének a megfizetésére.

Az I.r. felperes illetékfizetési kötelezettsége az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. §-ának /1/ bekezdésén alapszik, mivel felülvizsgálati kérelmén 10.000 forint illetéket lerótt.

Budapest, 2008. február 12.

Dr. Kozma György sk. tanácselnök, Dr.Kárpáti Zoltán sk. előadó bíró, Lénártné dr. Márton Gizella sk. bíró

A kiadmány hitelül:

bírósági írnok